

зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам надійшли кошти в сумі 32677,25 гривень, які перераховані таким чином:

400,00 гривень – витрати виконавчого провадження;

29342,94 гривень – на користь стягувача;

2934,31 гривень – основна винагорода приватного виконавця.

З огляду на це слід зазначити, що відповідно до частини першої статті 26 Закону України «Про виконавче провадження» (далі – Закон) виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зокрема, за заявою стягувача про примусове виконання рішення.

Статтею 3 Закону визначено перелік виконавчих документів на підставі яких рішення підлягає виконанню.

Пунктом 3 частини першої статті 3 Закону встановлено, що виконавчий напис нотаріуса є виконавчим документом.

Відповідно до частини першої статті 18 Закону, виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

Пунктом 1 частини першої статті 10 Закону визначено, що звернення стягнення на майно (кошти) боржника є заходом примусового виконання рішення, яке відповідно до частини першої статті 48 Закону полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації (пред'явленні електронних грошей до погашення в обмін на кошти, що перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця).

Частиною другою статті 48 Закону визначено, що стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Кошти, на які заборонено звернення стягнення визначені абзацом другим частини другої статті 48, статтею 72 та 73 Закону.

Згідно з частинами першою та другою статті 56 Закону, арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення. Арешт на майно (кошти) боржника накладається виконавцем шляхом винесення постанови про арешт майна (коштів) боржника або про опис та арешт майна (коштів) боржника.

Підстави для зняття арешту з майна боржника визначені частиною четвертою статті 59 Закону, пунктом 1 якої встановлено, що підставою для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини є отримання виконавцем документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання та/або звернення стягнення на такі кошти заборонено законом.

При цьому інформуємо, що перевіркою відомостей Журналу реєстрації загальної вхідної кореспонденції приватного виконавця сформованого в АСВП, встановлено, що документи від банків чи від інших осіб щодо наявності у боржника рахунків із спеціальним режимом використання та/або коштів, звернення стягнення на які заборонено законом серед зареєстрованих не значаться.

Окремо інформуємо, що відповідно до частин першої та другої статті 74 Закону рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені, сторонами, іншими учасниками та особами до суду, який видав виконавчий документ, у порядку, передбаченому законом.

Рішення, дії чи бездіяльність виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання рішень інших органів (посадових осіб), у тому числі постанов державного виконавця про стягнення виконавчого збору, постанов приватного виконавця про стягнення основної винагороди, витрат виконавчого провадження та штрафів, можуть бути оскаржені сторонами, іншими учасниками та особами до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

Також зазначаємо, що статтею 1 Закону України «Про нотаріат» (далі – Закон¹) встановлено, що вчинення нотаріальних дій в Україні покладається на нотаріусів, які працюють в державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси) або займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси).

Перелік нотаріальних дій, що вчиняють нотаріуси визначений статтею 34 Закону¹, зокрема нотаріус вчиняє виконавчі написи.

Порядок вчинення виконавчого напису регулюється Законом¹ та главою 16 розділу II Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 22.02.2012 № 296/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 22.02.2012 за № 282/20595 (далі – Порядок).

Відповідно до статей 87-91 Закону¹, зокрема для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюють заборгованість.

Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років.

Якщо для вимоги, за якою видається виконавчий напис, законом встановлено інший строк давності, виконавчий напис видається у межах цього строку.

Стягнення за виконавчим написом провадиться в порядку, встановленому Законом. Виконавчий напис може бути пред'явлено до примусового виконання протягом трьох років з моменту його вчинення. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого напису здійснюється відповідно до Закону.

Підпунктом 3.2 пункту 3 глави 16 розділу II Порядку визначено, що безспірність заборгованості підтверджують документи, передбачені Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.1999 № 1172.

При цьому звертаємо увагу, що Міністерство юстиції України є центральним органом виконавчої влади, який діє на підставі Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228 (зі змінами), відповідно до якого надавати оцінку правомірності вчиненим нотаріусом нотаріальним діям, у тому числі порушенням нотаріусом законодавства та підзаконних нормативно-правових актів, що регулюють процедуру вчинення виконавчого напису, не належать до повноважень Міністерства юстиції України.

Статтею 50 Закону¹ встановлено, що нотаріальна дія або відмова у її вчиненні оскаржуються до суду. Право на оскарження нотаріальної дії або відмови у її вчиненні має особа, прав та інтересів якої стосуються такі дії.

Отже зауважуємо, що питання щодо визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню, вирішуються лише в судовому порядку.

Разом з тим, відповідно до статті 4 Цивільного процесуального кодексу України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

При цьому слід зазначити, що шкода, заподіяна особі внаслідок незаконних дій або недбалості приватного нотаріуса, відшкодовується в повному розмірі приватним нотаріусом (стаття 27 Закону¹).

Водночас інформуємо, що наказом Міністерства юстиції України від 01.11.2021 № 3897/5 відповідно до рішення Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату від 25.10.2021 № 4 та на підставі підпунктів «е», «з» та «і» пункту 2 частини першої статті 12 Закону, а саме у зв'язку з неодноразовим порушенням нотаріусом законодавства при вчиненні нотаріальних дій, які встановлені рішеннями судів, що завдало шкоди фізичним та юридичним особам, та набранням законної сили рішеннями судів про порушення нотаріусом вимог законодавства при вчиненні нею нотаріальних дій та неодноразовим порушенням нотаріусом правил професійної етики, затверджених

Міністерством юстиції України, свідоцтво про право на заняття нотаріальною діяльністю, видане Міністерством юстиції України 07.11.2005 за № 6014 на ім'я Грисюк Олени Василівни, анульовано.

Статтею 30 Закону¹ визначено, що підставами припинення нотаріальної діяльності приватного нотаріуса, зокрема є анулювання свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 30, статті 301 Закону та на підставі вищезазначеного наказу Міністерства юстиції України наказом Центрального міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Київ) (далі – Міжрегіональне управління) від 02.11.2021 № 1633/6 нотаріальна діяльність приватного нотаріуса Грисюк О.В. припинена з 02.11.2021.

Разом з цим зазначаємо, що відповідно до інформації, наданої Міжрегіональним управлінням, згідно з актом приймання-передавання документів до державного нотаріального архіву від 27.05.2022 документи нотаріального діловодства та архіву приватного нотаріуса Грисюк О.В. за 2018-2021 роки передані на зберігання до Філії Київського обласного державного нотаріального архіву № 1 (м. Вишневе), що знаходиться за адресою: вул. Лесі Українки, буд. 86 (2 поверх), м. Вишневе, Київська обл., 08132.

Додатково повідомляємо, що відповідно до пункту 10 Положення про державний нотаріальний архів, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 18.05.2009 № 870/5, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 21.05.2009 за № 443/16459, державний нотаріальний архів відповідно до покладених на нього завдань, зокрема видає дублікати документів, що зберігаються в архіві: за письмовою заявою фізичних та юридичних осіб, за дорученням яких або щодо яких вчинялася нотаріальна дія, їх спадкоємців, правонаступників та видає довідки про вчинені нотаріальні дії та інші документи на обґрунтовану письмову вимогу суду, прокуратури, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування у зв'язку з кримінальним провадженням, цивільними, господарськими, адміністративними справами, справами про адміністративні правопорушення, що знаходяться в провадженні цих органів, державного та приватного виконавців, на письмовий запит Національного агентства з питань запобігання корупції з додержанням вимог статей 8, 8 1 Закону¹.

**В.о. директора Департаменту
державної виконавчої служби**

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ